

Harm Tammes uit Veele aast op tweede nationale titel midwinterhoornblazen. 'Als ik met de hond wandel, neem ik mijn hoorn mee'

Harm Tammes (64) uit Veele neemt opnieuw deel aan het Nederlands kampioenschap midwinterhoornblazen. Het evenement waar hij zulke gemengde herinneringen aan bewaart.

Midwinterhoornblazer Harm Tammes oefent in Zuidhorn: „De juiste ademhaling, de goede lipspanning, daar gaat het om.” Foto: Jasper Moulijn

[Marcel Looden](#) • 22 december 2022, 08:07 • [Groningen](#)

Meneer Tammes, waar vindt dat kampioenschap plaats?

„ Zoals altijd in Hardenberg, volgende week. Op een mooi terrein net buiten die plaats. Er doen zo'n 60 blazers aan mee. Bé Glazenborg en ik vertegenwoordigen de Giezelbaargblazers.”

Dat zijn de midwinterhoornblazers uit Veele en wijde omgeving.

„ Juist, we zijn in 2005 begonnen. In 2015 deed ik voor het eerst mee aan het Nederlands kampioenschap en leerde ik hoe het er op zo'n wedstrijd aan toe gaat.”

En? Hoe gaat het er aan toe?

„Iedere deelnemer krijgt een nummer en wordt op een bepaald moment opgeroepen om zijn ‘riedel’ te spelen. In een geblindeerde schafkreet zitten 3 juryleden te luisteren, ze zien niet wie er speelt. Ze letten op de verschillende tonen, op de zuiverheid, en geven punten. Degene met de meeste punten wint.”

Hoe verliep het debuut in 2015?

„Ik werd 8ste, het was een leuke ervaring. In 2016 deed ik opnieuw mee en toen ik vernam tijdens mijn minuut van spelen, veel langer duurt het niet, dat het goed ging. Dat bleek ook want ik kreeg de meeste punten. Geweldig was dat. Ik kreeg een mooie oorkonde en een wisselbokaal. In 2017 was ik er weer bij maar ja, toen ging het anders.”

Hoe dan?

„Ik vernam toen dat het niet zo goed ging als het jaar ervoor. Maar ik werd weer uitgeroepen tot winnaar. Ik ging weer naar huis met de bokaal en de oorkonde. Totdat ik 4 weken later plots bericht kreeg dat ze een rekenfout hadden gemaakt en dat ik niet had gewonnen. De organisatoren belden eerst een andere Giezelbaargbloazer, ze zagen er enorm tegenop mij het nieuws te vertellen. Maar uiteindelijk stonden ze hier voor de deur. Het was wel lullig maar ik wil geen prijs die ik niet verdiend heb. Ik heb de bokaal en oorkonde weer ingeleverd.”

En toen was u eerst wel klaar met dat kampioenschap?

„Nee hoor. Maar in de jaren erna viel het samen met een wandeling die we hier organiseren en daarna kwam de coronacrisis. Nu doe ik weer graag mee, ik verheug me er weer op.”

Bent u al druk aan het trainen?

„Als ik met de hond wandel, neem ik mijn hoorn mee en blaas ik mijn riedel. En momenteel speel ik op allerlei plekken met de ‘Bloazers’, woensdag nog bij het Zonnehuis in Zuidhorn. Dat is ook training. Maar ach, het is de vorm van de dag. De juiste ademhaling, de goede lipspanning, daar gaat het om. Ik ga mijn best doen. Nog eens nationaal kampioen worden, nog eens de beste op de midwinterhoorn, dat zou wel mooi zijn.”